

32012R1025

L 316/12

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

14.11.2012.

UREDBA (EU) br. 1025/2012 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 25. listopada 2012.**

o europskoj normizaciji, o izmjeni direktiva Vijeća 89/686/EEZ i 93/15/EEZ i direktiva 94/9/EZ, 94/25/EZ, 95/16/EZ, 97/23/EZ, 98/34/EZ, 2004/22/EZ, 2007/23/EZ, 2009/23/EZ i 2009/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 87/95/EEZ i Odluke br. 1673/2006/EZ Europskog parlamenta i Vijeća

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonskog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Glavni cilj normizacije je definiranje dobrovoljnih tehničkih ili kvalitativnih specifikacija koje moraju ispunjavati sadašnji ili budući proizvodi, proizvodni procesi ili usluge. Normizacija može obuhvaćati različita pitanja, kao što su normizacija različitih stupnjeva ili veličina određenog proizvoda ili tehničke specifikacije na tržištima proizvoda ili usluga na kojima su kompatibilnost i interoperabilnost s drugim proizvodima ili sustavima neophodni.
- (2) Europsku normizaciju za interesne skupine organiziraju same interesne skupine na temelju nacionalne zastupljenosti (Europski odbor za normizaciju (CEN) i Europski odbor za elektrotehničku normizaciju (Cenelec) i izravnog sudjelovanja (Europski institut za telekomunikacijske norme (ETSI)), a temelji se na načelima koja je na području normizacije priznala Svjetska trgovinska organizacija (WTO), točnije usklađenosti, transparentnosti, otvorenosti, konsenzusa, dobrovoljne primjene, neovisnosti o posebnim interesima i učinkovitosti (temeljna načela). U skladu s temeljnim načelima, važno je da sve relevantne zainteresirane strane, uključujući državna tijela

i mala i srednja poduzeća (MSP), budu primjereno uključene u nacionalne i europske normizacijske postupke. Nacionalna tijela za normizaciju također bi trebala poticati i olakšati sudjelovanje interesnih skupina.

- (3) Europska normizacija također pomaže da se poveća konkurentnost poduzeća, posebno omogućavanjem slobodnog kretanja roba i usluga, interoperabilnosti mreža, komunikacijskih sredstava, tehnološkog razvoja i inovacija. Europska normizacija jača globalnu konkurentnost europske industrije, posebno kad je određena u koordinaciji s međunarodnim tijelima za normizaciju, točnije Međunarodnom organizacijom za normizaciju (ISO), Međunarodnom komisijom za elektrotehniku (IEC) i Međunarodnom telekomunikacijskom unijom (ITU). Norme proizvode značajne pozitivne gospodarske učinke, na primjer promicanjem gospodarskog međusobnog prožimanja na unutarnjem tržištu te razvojem novih i poboljšanih proizvoda ili tržišta i poboljšanih uvjeta nabave. Norme tako obično povećavaju tržišno natjecanje i smanjuju troškove proizvodnje i prodaje, čime koriste gospodarstvu u cjelini, a posebno potrošačima. Norme mogu održavati i povećati kvalitetu, pružiti informacije i osigurati interoperabilnost i usklađenost, čime se povećava sigurnost i vrijednost za potrošače.
- (4) Europske norme donose europske organizacije za normizaciju, tj. CEN, Cenelec i ETSI.
- (5) Europske norme imaju vrlo važnu ulogu na unutarnjem tržištu, na primjer korištenjem usklađenih normi s pretpostavkom usklađenosti proizvoda koji će se staviti na raspolaganje na tržištu, s bitnim zahtjevima koji se odnose na te proizvode, koji su propisani odgovarajućim zakonodavstvom Unije za usklađivanje. Ove bi zahtjeve trebalo točno definirati kako bi se izbjeglo pogrešno tumačenje europskih organizacija za normizaciju.
- (6) Normizacija ima sve važniju ulogu u međunarodnoj trgovini i u otvaranju tržišta. Unija bi trebala nastojati promicati suradnju između europskih organizacija za normizaciju i međunarodnih tijela za normizaciju. Unija bi također trebala promicati bilateralne pristupe s trećim

⁽¹⁾ SL C 376, 22.12.2011., str. 69.

⁽²⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 11. rujna 2012. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 4. listopada 2012.

zemljama kako bi uskladila napore na normizaciji i promicala europske norme, na primjer prilikom vođenja pregovora o sporazumima ili upućivanja stručnjaka za normizaciju u treće zemlje. Nadalje, Unija bi morala poticati kontakte između europskih organizacija za normizaciju i privatnih foruma i konzorcija dok se održava primarnost europske normizacije.

- (7) Europsku normizaciju uređuje poseban pravni okvir koji se sastoji od tri različita pravna akta, naime Direktive 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih normi i propisa i pravila za usluge informacijskog društva ⁽¹⁾, Odluke br. 1673/2006/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 2006. o financiranju europske normizacije ⁽²⁾ i Odluke Vijeća 87/95/EEZ od 22. prosinca 1986. o normizaciji u području informacijske tehnologije i telekomunikacija ⁽³⁾. Ipak, sadašnji pravni okvir s razvojem europske normizacije tijekom posljednjih desetljeća više nije ažuran. Stoga bi trebalo pojednostaviti i prilagoditi sadašnji pravni okvir kako bi uključio nove aspekte normizacije te odražavao posljednje razvoje i buduće izazove europske normizacije. Ovo se posebno odnosi na povećan razvoj normi za usluge i razvoj normizacijskih dokumenata koji nisu formalne norme.
- (8) Rezolucija Europskog parlamenta od 21. listopada 2010. o budućnosti europske normizacije ⁽⁴⁾ kao i izvješće stručnog odbora za reviziju europskog normizacijskog sustava (Express) iz veljače 2010. pod naslovom „Normizacija za konkurentnu i inovativnu Europu: vizija za 2020. godinu” navode važan broj strateških preporuka u vezi s revizijom europskog normizacijskog sustava.
- (9) Radi osiguranja učinkovitosti normi i normizacije kao političkih instrumenata Unije, potrebno je imati učinkovit i djelotvoran sustav normizacije, koji osigurava fleksibilnu i transparentnu platformu za postizanje konsenzusa između svih sudionika, a koja je financijski održiva.
- (10) Direktivom 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu ⁽⁵⁾ utvrđuju se opće odredbe koje davateljima usluga olakšavaju ostvarivanje slobode poslovnog nastana i slobode kretanja usluga, dok se održava visoka razina kvalitete usluga. Ona obvezuje države članice da, u suradnji s Komisijom, potiču razvoj dobrovoljnih europskih normi s ciljem olakšavanja usklađenosti između usluga koje daju dobavljači u različitim državama članicama, pružanja informacija primatelju i kvalitete u pružanju usluga. Ipak, Direktiva 98/34/EZ primjenjuje se samo na norme za proizvode, dok norme za usluge njom nisu izričito obuhvaćene. Nadalje, razgraničenje između usluga i robe postaje sve manje važno u realnosti unutarnjeg tržišta. U praksi nije uvijek moguće jasno razlikovati norme za proizvode i norme za usluge. Mnoge norme za proizvode sadrže uslužnu komponentu, dok se norme za usluge često također djelomično odnose na proizvode. Stoga je potrebno važeći pravni okvir prilagoditi ovim novim okolnostima širenjem njegovog područja primjene na norme za usluge.
- (11) Poput ostalih normi, norme za usluge dobrovoljne su i trebale bi biti određene tržištem, pri čemu bi prednost trebale imati potrebe gospodarskih subjekata i interesnih skupina koje su pod izravnim ili neizravnim utjecajem takvih normi, a trebale bi uzeti u obzir javni interes i temeljiti se na temeljnim načelima, uključujući konsenzus. One bi se u prvom redu trebale usredotočiti na usluge koje su povezane s proizvodima i postupcima.
- (12) Trebalo bi primjenjivati pravni okvir koji omogućuje Komisiji da od jedne ili više europskih organizacija za normizaciju zahtijeva nacrt europske norme ili europski normizacijski dokument za usluge uz puno poštovanje raspodjele nadležnosti između Unije i država članica kako je određeno Ugovorima. Ovo se posebno odnosi na članke 14., 151., 152., 153., 165., 166. i 168. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) te Protokol (br. 26) o uslugama od općeg interesa koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji (UEU) i UFEU-u, u skladu s kojima ostaje u isključivoj nadležnosti država članica da odrede temeljna načela svoje socijalne sigurnosti, strukovnog osposobljavanja i zdravstvenih sustava te oblikuju okvirne uvjete za upravljanje, financiranje, organizaciju i dostavljanje isporučenih usluga u okviru ovih sustava, uključujući – ne dovodeći pritom u pitanje članak 168. stavak 4. UFEU-a i Direktivu 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija ⁽⁶⁾ – definiciju zahtjeva, kvalitete, i sigurnosnih normi koje se primjenjuju na njih. Pomoću takvog zahtjeva Komisija ne bi smjela utjecati na pravo pregovaranja, zaključivanja i provedbe kolektivnih ugovora i poduzimanja industrijskih mjera u skladu s nacionalnim pravom i praksom koji poštuju pravo Unije.
- (13) Europske organizacije za normizaciju podliježu pravu o tržišnom natjecanju u mjeri u kojoj se one mogu smatrati poduzećima ili udruženjima poduzeća u smislu članka 101. i 102. UFEU-a.

⁽¹⁾ SL L 204, 21.7.1998., str. 37.

⁽²⁾ SL L 315, 15.11.2006., str. 9.

⁽³⁾ SL L 36, 7.2.1987., str. 31.

⁽⁴⁾ SL C 70 E, 8.3.2012., str. 56.

⁽⁵⁾ SL L 376, 27.12.2006., str. 36.

⁽⁶⁾ SL L 255, 30.9.2005., str. 22.

- (14) Nacionalne norme unutar Unije donose nacionalna tijela za normizaciju, što bi moglo dovesti do suprotnih normi i tehničkih zapreka na unutarnjem tržištu. Stoga je za unutarnje tržište i za učinkovitost normizacije unutar Unije potrebno potvrditi postojeću redovitu razmjenu informacija između nacionalnih tijela za normizaciju, europskih organizacija za normizaciju i Komisije o njihovim sadašnjim i budućim aktivnostima u području normizacije kao i o načelu mirovanja koje se primjenjuje na nacionalna tijela za normizaciju u okviru europskih organizacija za normizaciju koje predviđa povlačenje nacionalnih normi nakon objave nove europske norme. Nacionalna tijela za normizaciju i europske organizacije za normizaciju također bi trebali poštovati odredbe o razmjeni informacija iz Priloga 3. Sporazumu o tehničkim preprekama trgovini⁽¹⁾.
- (15) Obveza država članica da obavijeste Komisiju o svojim nacionalnim tijelima za normizaciju ne bi smjela zahtijevati donošenje posebnog nacionalnog zakonodavstva sa svrhom priznavanja ovih tijela.
- (16) Redovita razmjena informacija između nacionalnih tijela za normizaciju, europskih organizacija za normizaciju i Komisije ne bi trebala sprečavati nacionalna tijela za normizaciju da ispunjavaju druge dužnosti i obveze, a posebno odredbe Priloga 3. Sporazumu o tehničkim preprekama trgovini.
- (17) Zastupanje društvenih interesa i društvenih interesnih skupina u aktivnostima europske normizacije odnosi se na aktivnosti organizacija i strana koje predstavljaju interese od većeg društvenog interesa, na primjer ekološke interese, interese potrošača ili interese zaposlenih. Ipak, zastupanje društvenih interesa i društvenih interesnih skupina u aktivnostima europske normizacije posebno se odnosi na aktivnosti organizacija i strana koje zastupaju temeljna prava zaposlenika i radnika, na primjer, sindikata.
- (18) Radi ubrzanja postupka donošenja odluka, nacionalna tijela za normizaciju i europske organizacije za normizaciju trebali bi olakšati pristup informacijama o svojim aktivnostima promicanjem korištenja informacijske i komunikacijske tehnologije (IKT) u svojim odgovarajućim sustavima normizacije, na primjer osiguranjem online mehanizma za konzultacije, jednostavnog za korištenje, za dostavu komentara o nacrtima normi i organiziranjem virtualnih sastanaka, uključujući putem internetskih konferencija ili videokonferencija tehničkih odbora.
- (19) Norme mogu doprinijeti politikama Unije prilikom rješavanja velikih društvenih izazova kao što su klimatske promjene, održivo korištenje resursa, inovacije, starenje stanovništva, uključivanje ljudi s invaliditetom, zaštita potrošača i sigurnost radnika i radnih uvjeta. Usmjeravanjem razvoja europskih ili međunarodnih normi za robe i tehnologije na rastućim tržištima tih područja Unija bi mogla ostvariti konkurentnu prednost za svoja poduzeća i olakšati trgovinu, posebno za MSP-ove na koje otpada veliki dio europskih poduzeća.
- (20) Norme su važan alat za konkurentnost poduzeća, a posebno mala i srednja poduzeća čije je sudjelovanje u postupku normizacije važno za tehnološki napredak u Uniji. Zato je potrebno da okvir normizacije potiče mala i srednja poduzeća da aktivno sudjeluju te da daju svoja inovativna tehnološka rješenja normizacijskim naporima. Ovo uključuje poboljšanje njihovog sudjelovanja na nacionalnoj razini, gdje mogu biti najučinkovitiji zbog nižih troškova i nepostojanja jezičnih prepreka. Stoga bi ova Uredba trebala poboljšati zastupljenost i sudjelovanje malih i srednjih poduzeća u nacionalnim i europskim tehničkim odborima te olakšati njihov stvaran pristup normama i svijest o njima.
- (21) Europske norme su od ključnog interesa za konkurentnost malih i srednjih poduzeća, koja su međutim u nekim slučajevima nedovoljno zastupljena u aktivnostima europske normizacije. Tako bi ova Uredba trebala poticati i olakšavati odgovarajuću zastupljenost i sudjelovanje malih i srednjih poduzeća u postupku europske normizacije preko subjekta koji je s njima stvarno u kontaktu i koji je valjani zastupnik malih i srednjih poduzeća i organizacija koje predstavljaju mala i srednja poduzeća na nacionalnoj razini.
- (22) Norme mogu imati veliki utjecaj na društvo, posebno na sigurnost i dobrobit državljana, učinkovitost mreža, okoliša, sigurnost radnika i radnih uvjeta, dostupnost te druga područja javne politike. Zato je potrebno osigurati da se pojača uloga i doprinos društvenih interesnih skupina u razvoju normi, preko pojačane potpore organizacija koje zastupaju potrošače i ekološke i društvene interese.
- (23) Obveza europskih organizacija za normizaciju da potiču i olakšavaju zastupanje i učinkovito sudjelovanje svih relevantnih interesnih skupina ne podrazumijeva bilo kakva prava glasa za te interesne skupine, osim ako su takva prava glasa propisana unutarnjim poslovnikom europskih organizacija za normizaciju.

⁽¹⁾ Odobreno Odlukom Vijeća 94/800/EZ od 22. prosinca 1994. o sklapanju u ime Europske zajednice, s obzirom na pitanja iz njezine nadležnosti, sporazuma postignutih u Urugvajskom krugu multilateralnih pregovora (1986. do 1994.) (SL L 336, 23.12.1994., str. 1.).

- (24) Europski sustav za normizaciju također bi trebao u potpunosti uzeti u obzir Konvenciju Ujedinjenih naroda o pravima osoba s invaliditetom ⁽¹⁾. Zato je važno da organizacije koje zastupaju interese potrošača u dovoljnoj mjeri zastupaju i uključuju interese invalida. Osim toga, putem odgovarajućih sredstava, trebalo bi olakšati sudjelovanje ljudi s invaliditetom u procesu normizacije.
- (25) Zbog važnosti normizacije kao alata za potporu zakonodavstva i politika Unije te radi sprečavanja *ex post* prigovora i promjena usklađenih normi, važno je da državna tijela sudjeluju u normizaciji u svim fazama razvoja ovih normi u koje se mogu uključiti, posebno u područjima koja su obuhvaćena zakonodavstvom Unije za usklađivanje za proizvode.
- (26) Norme bi trebale uzeti u obzir ekološke učinke tijekom cjelokupnog životnog ciklusa proizvoda i usluga. Zajednički istraživački centar Komisije (ZIC) razvio je važne i javno dostupne alate za ocjenu takvih učinaka tijekom cjelokupnog životnog ciklusa. Stoga bi ova Uredba trebala osigurati da ZIC može imati aktivnu ulogu u sustavu europske normizacije.
- (27) Održivost suradnje između Komisije i sustava europske normizacije ovisi o pažljivom planiranju budućih zahtjeva za razvoj normi. Ovo planiranje bi se moglo poboljšati, posebno doprinosom zainteresiranih strana, uključujući nacionalna tijela za nadzor tržišta, uvođenjem mehanizama za prikupljanje mišljenja i omogućavanjem razmjene informacija između svih zainteresiranih strana. Budući da Direktiva 98/34/EZ već predviđa mogućnost da se od Europskih organizacija za normizaciju zahtijeva razvoj europskih normi, primjereno je uvesti bolje i transparentnije planiranje u okviru godišnjeg programa rada, koje bi trebalo sadržavati pregled svih zahtjeva u vezi s normama koje Komisija namjerava predložiti europskim organizacijama za normizaciju. Potrebno je osigurati visoku razinu suradnje između europskih organizacija za normizaciju i europskih organizacija interesnih skupina koje primaju financijska sredstva Unije u skladu s ovom Uredbom i Komisije pri određivanju godišnjeg programa rada Unije za normizaciju i u
- pripremi zahtjeva za normama kako bi se analizirao tržišni značaj predloženog predmeta i ciljevi politika koje je utvrdio zakonodavac te omogućilo europskim organizacijama za normizaciju da brže odgovore na zatražene aktivnosti u vezi s normizacijom.
- (28) Prije podnošenja predmeta u vezi sa zahtjevom za europske norme ili europske normizacijske dokumente ili primjedbi na usklađene norme odboru uspostavljenom ovom Uredbom, Komisija bi se trebala savjetovati sa stručnjacima država članica, na primjer uključivanjem odbora uspostavljenih odgovarajućim zakonodavstvom Unije ili drugim oblicima savjetovanja sa sektorskim stručnjacima, u slučaju kad takvi odbori ne postoje.
- (29) Nekoliko direktiva kojima se usklađuju uvjeti za stavljanje proizvoda na tržište određuje da Komisija može zatražiti od europskih organizacija za normizaciju donošenje usklađenih normi, na temelju kojih se pretpostavlja usklađenost s važećim bitnim zahtjevima. Ipak, mnoge od ovih direktiva sadrže najrazličitije odredbe u vezi sa stavljanjem prigovora na ove norme kad potonje ne obuhvaćaju ili ne obuhvaćaju u cijelosti važeće zahtjeve. Odredbe koje se razlikuju koje dovode do nesigurnosti gospodarskih subjekata i europskih organizacija za normizaciju posebno su sadržane u Direktivi Vijeća 89/686/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakonodavstva država članica u odnosu na osobnu zaštitnu opremu ⁽²⁾, Direktivi Vijeća 93/15/EEZ od 5. travnja 1993. o usklađivanju odredaba u vezi sa stavljanjem eksploziva za gospodarsku uporabu na tržište i njihovim nadzorom ⁽³⁾, Direktivi 94/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. ožujka 1994. o usklađivanju zakonodavstva država članica o opremi i zaštitnim sustavima namijenjenim za uporabu u potencijalno eksplozivnim atmosferama ⁽⁴⁾, Direktivi 94/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. lipnja 1994. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica u odnosu na rekreacijska plovila ⁽⁵⁾, Direktivi 95/16/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. lipnja 1995. o usklađivanju zakonodavstva država članica u odnosu na dizala ⁽⁶⁾, Direktivi 97/23/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. svibnja 1997. o usklađivanju zakonodavstva država članica o tlačnoj opremi ⁽⁷⁾, Direktivi 2004/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o mjernim instrumentima ⁽⁸⁾, Direktivi 2007/23/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. svibnja 2007. o stavljanju na tržište pirotehničkih sredstava ⁽⁹⁾, Direktivi

⁽²⁾ SL L 399, 30.12.1989., str. 18.

⁽³⁾ SL L 121, 15.5.1993., str. 20.

⁽⁴⁾ SL L 100, 19.4.1994., str. 1.

⁽⁵⁾ SL L 164, 30.6.1994., str. 15.

⁽⁶⁾ SL L 213, 7.9.1995., str. 1.

⁽⁷⁾ SL L 181, 9.7.1997., str. 1.

⁽⁸⁾ SL L 135, 30.4.2004., str. 1.

⁽⁹⁾ SL L 154, 14.6.2007., str. 1.

⁽¹⁾ Odobrena Odlukom Vijeća 2010/48/EZ od 26. studenoga 2009. o zaključivanju Konvencije Ujedinjenih naroda o pravima osoba s invaliditetom od strane Europske zajednice (SL L 23, 27.1.2010., str. 35.).

2009/23/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o neautomatskim vagama ⁽¹⁾ i Direktivi 2009/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. u odnosu na jednostavne tlačne posude ⁽²⁾. Stoga je u ovu Uredbu potrebno uključiti jedinstveni postupak iz Odluke br. 768/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o zajedničkom okviru za stavljanje proizvoda na tržište ⁽³⁾, obrisati odgovarajuće odredbe iz navedenih direktiva i proširiti pravo Europskog parlamenta da stavlja primjedbe na usklađenu normu u skladu s ovom Uredbom.

- (30) Državna tijela bi prilikom naručivanja hardvera, softvera i usluga informacijske tehnologije trebala na najbolji način koristiti sve odgovarajuće tehničke specifikacije, na primjer, odabirom tehničkih specifikacija koje mogu provesti svi zainteresirani dobavljači, da se omogućí veća konkurentnost i smanji rizik vezivanja za samo jednog dobavljača. Direktiva 2004/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga ⁽⁴⁾, Direktiva 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama ⁽⁵⁾, Direktiva 2009/81/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju postupaka nabave za određene ugovore o radovima, ugovore o nabavi robe i ugovore o uslugama u području obrane i sigurnosti koje sklapaju javni naručitelji ili naručitelji ⁽⁶⁾ i Uredba Komisije (EZ, Euratom) br. 2342/2002 od 23. prosinca 2002. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica ⁽⁷⁾ navode da bi tehničke specifikacije trebalo oblikovati upućivanjem na nacionalne norme kojima se prenose europske norme, europska tehnička odobrenja, zajedničke tehničke specifikacije, međunarodne norme, drugi tehnički referentni sustavi koje su utvrdile Europske organizacije za normizaciju, ili – ako one ne postoje – nacionalne norme, nacionalna tehnička odobrenja ili nacionalne tehničke specifikacije, povezane s planiranjem, izračunom i izvedbom radova te korištenjem proizvoda ili ekvivalenata. Ipak, tehničke specifikacije na području informacijskih i telekomunikacijskih tehnologija često razvijaju druge organizacije za razvoj normizacije, pri čemu te norme ne pripadaju niti u jednu od kategorija normi i odobrenja iz direktiva 2004/17/EZ, 2004/18/EZ ili 2009/81/EZ ili Uredbe (EZ, Euratom) br. 2342/2002. Stoga je potrebno predvidjeti mogućnost da se tehničke specifikacije u javnoj nabavi mogu odnositi na tehničke specifikacije IKT-a, kako bi se odgovorilo na brz razvoj

na području informacijskih i telekomunikacijskih tehnologija te olakšalo pružanje prekograničnih usluga, potaknulo tržišno natjecanje i promicala interoperabilnost i inovacije.

- (31) Tehničke specifikacije koje nisu donijele europske organizacije za normizaciju nemaju status jednak europskim normama. Neke tehničke specifikacije IKT-a nisu razvijene u skladu s temeljnim načelima. Stoga bi se ovom Uredbom trebao propisati postupak za utvrđivanje tehničkih specifikacija IKT-a, na koje bi se moglo pozivati u javnoj nabavi, uključujući opširne konzultacije sa širokim spektrom interesnih skupina, uključujući europske organizacije za normizaciju, poduzeća i državna tijela. Ova Uredba također bi trebala utvrditi zahtjeve u obliku popisa kriterija za takve tehničke specifikacije i procese razvoja koji su s njima povezani. Zahtjevi za utvrđivanje tehničkih specifikacija IKT-a trebali bi osigurati poštovanje ciljeva javne politike i društvenih potreba te bi se morali temeljiti na temeljnim načelima.
- (32) Radi daljnjih inovacija i tržišnog natjecanja, utvrđivanje neke posebne tehničke specifikacije ne bi smjelo onemogućiti utvrđivanje konkurentne tehničke specifikacije u skladu s odredbama ove Uredbe. Svako utvrđivanje trebalo bi podlijegati ispunjavanju kriterija, a tehnička specifikacija bi trebala postići znatnu razinu prihvaćenosti na tržištu.
- (33) Utvrđene tehničke specifikacije IKT-a mogle bi doprinijeti provedbi Odluke br. 922/2009/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o interoperabilnim rješenjima za europske javne uprave (ISA) ⁽⁸⁾, koja utvrđuje za razdoblje 2010. - 2015. program o interoperabilnim rješenjima za europske javne uprave i institucije i tijela Unije te osigurava zajednička i podijeljena rješenja za omogućavanje interoperabilnosti.
- (34) U području IKT-a mogu nastati situacije u kojima je primjereno potaknuti korištenje odgovarajućih normi na razini Unije ili zahtijevati usklađenost s njima radi osiguranja interoperabilnosti na jedinstvenom tržištu i poboljšanja slobode izbora za korisnike. U drugim okolnostima također se može dogoditi da određene europske norme više ne ispunjavaju potrebe potrošača ili da ometaju tehnološki razvoj. Zbog ovih razloga Direktiva 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za električne komunikacijske mreže i usluge ⁽⁹⁾ omogućuje

⁽¹⁾ SL L 122, 16.5.2009., str. 6.

⁽²⁾ SL L 264, 8.10.2009., str. 12.

⁽³⁾ SL L 218, 13.8.2008., str. 82.

⁽⁴⁾ SL L 134, 30.4.2004., str. 1.

⁽⁵⁾ SL L 134, 30.4.2004., str. 114.

⁽⁶⁾ SL L 216, 20.8.2009., str. 76.

⁽⁷⁾ SL L 357, 31.12.2002., str. 1.

⁽⁸⁾ SL L 260, 3.10.2009., str. 20.

⁽⁹⁾ SL L 108, 24.4.2002., str. 33.

Komisiji da, prema potrebi, od europskih organizacija za normizaciju zahtijeva izradu normi, utvrđivanje i objavljivanje u *Službenom listu Europske unije* popisa normi ili specifikacija radi poticanja njihove uporabe ili da se propiše da je njihova primjena obvezna ili da se norme ili specifikacije uklone s popisa.

- (35) Ova Uredba ne bi smjela spriječiti europske organizacije za normizaciju da nastave razvijati norme u području IKT-a te da povećaju svoju suradnju s drugim tijelima koja razvijaju norme, posebno u području IKT-a, kako bi se osigurala usklađenost i izbjeglo rascjepkavanje ili udvostručavanje tijekom provedbe normi i specifikacija.
- (36) Postupak za određivanje tehničkih specifikacija IKT-a iz ove Uredbe ne bi smio narušiti usklađenost europskog normizacijskog sustava. Zato bi ova Uredba također trebala propisati uvjete na temelju kojih se smatra da tehnička specifikacija nije u suprotnosti s drugim europskim normama.
- (37) Prije određivanja tehničkih specifikacija IKT-a koje bi mogle biti prihvatljive za pozivanja u javnoj nabavi, platforma za više interesnih skupina, uspostavljena Odlukom Komisije od 28. studenoga 2011. ⁽¹⁾, trebala bi se koristiti kao forum za savjetovanje s europskim i nacionalnim interesnim skupinama, europskim organizacijama za normizaciju i državama članicama kako bi se osigurala legitimnost procesa.
- (38) Odluka br. 1673/2006/EZ utvrđuje pravila koja se odnose na doprinos Unije financiranju europske normizacije s ciljem osiguranja razvoja i revizije europskih normi i drugih europskih normizacijskih dokumenata koji predstavljaju potporu ciljevima, zakonodavstvu i politikama Unije. Radi pojednostavljenja uprave i proračuna, primjereno je uvrstiti odredbe navedene Odluke u ovu Uredbu i kad god je to moguće koristiti najmanje težak postupak.
- (39) S obzirom na vrlo široko područje uključenosti europske normizacije koja predstavlja potporu zakonodavstvu i politikama Unije te različitim vrstama normizacijske aktivnosti, potrebno je predvidjeti različite načine financiranja. To se uglavnom odnosi na bespovratna sredstva

bez poziva na dostavu prijedloga europskim organizacijama za normizaciju i nacionalnim tijelima za normizaciju u skladu s drugim podstavkom članka 110. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 od 25. lipnja 2002. o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica ⁽²⁾ i točkom (d) članka 168. stavka 1. Uredbe (EZ, Euratom) br. 2342/2002. Nadalje, iste odredbe trebale bi se primjenjivati na ova tijela koja, iako nisu priznata kao europske organizacije za normizaciju ovom Uredbom, ovlaštena su temeljnim aktom i zadužena za obavljanje preliminarnog posla koji predstavlja potporu europskoj normizaciji u suradnji s europskim organizacijama za normizaciju.

- (40) U mjeri u kojoj europske organizacije za normizaciju daju kontinuirano potporu aktivnostima Unije, one bi trebale imati učinkovita i djelotvorna središnja tajništva. Komisiji bi stoga trebalo biti omogućeno da tim organizacijama koje imaju za cilj opći europski interes omogućiti bespovratna sredstva bez da primjenjuje, u slučaju bespovratnih sredstava za operativne troškove, načelo godišnjeg smanjivanja iz članka 113. stavka 2. Uredbe (EZ, Euratom) br. 1605/2002.
- (41) Odluka br. 1639/2006/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 2006. o uspostavljanju Okvirnog programa za konkurentnost i inovativnost (2007. - 2013.) ⁽³⁾, od 18. prosinca 2006. kojom se pokreće program djelovanja Zajednice na području politike zaštite potrošača (2007. - 2013.) ⁽⁴⁾ i Uredba (EZ) br. 614/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. svibnja 2007. o Financijskom instrumentu za okoliš (LIFE+) ⁽⁵⁾ već predviđaju mogućnost financijske potpore Europskim organizacijama koje zastupaju MSP-ove, potrošače i ekološke interese u normizaciji, dok se posebna bespovratna sredstva plaćaju europskim organizacijama koje zastupaju društvene interese u normizaciji. Financiranje u skladu s Odlukom br. 1639/2006/EZ, Odlukom br. 1926/2006/EZ i Uredbom (EZ) br. 614/2007 završava 31. prosinca 2013. Za razvoj europske normizacije prijeko je potrebno da se nastavi podupiranje i poticanje aktivnog sudjelovanja europskih organizacija koje zastupaju MSP-ove, potrošače te ekološke i društvene interese. Takve organizacije teže cilju koji je od općeg europskog interesa i predstavlja, na temelju posebnog ovlaštenja koje su mu dale nacionalne neprofitne organizacije, europsku mrežu neprofitnih organizacija koje djeluju u državama članicama te promiču načela i politike koji su u skladu s ciljevima Ugovora. Zbog konteksta u kojem djeluju i svojih statutarnih ciljeva, europske organizacije koje u europskoj normizaciji zastupaju MSP-ove, potrošače te ekološke i društvene interese, imaju stalnu ulogu koja je bitna za

⁽²⁾ SL L 248, 16.9.2002., str. 1.

⁽³⁾ SL L 310, 9.11.2006., str. 15.

⁽⁴⁾ SL L 404, 30.12.2006., str. 39.

⁽⁵⁾ SL L 149, 9.6.2007., str. 1.

⁽¹⁾ SL C 349, 30.11.2011., str. 4.

- ciljeve i politike Unije. Stoga bi Komisija trebala moći tim organizacijama i dalje osiguravati bespovratna sredstva a da u slučaju bespovratnih sredstava za operativne troškove ne primjenjuje načelo godišnjeg smanjivanja iz članka 113. stavka 2. Uredbe (EZ, Euratom) br. 1605/2002.
- (42) Financiranje normizacijske aktivnosti također bi trebalo biti u stanju pokriti prethodne ili dodatne aktivnosti, povezane s uspostavom europskih normi ili europskih normizacijskih dokumenata za proizvode i za usluge. To je potrebno, u prvom redu, za posao koji uključuje istraživanje, pripremu preliminarnih dokumenata za zakonodavstvo, međulaboratorijske testove i validaciju ili ocjenu normi. Promicanje normizacije na europskoj i međunarodnoj razini moralo bi se nastaviti preko programa koji se odnose na tehničku pomoć trećim državama i suradnjom s njima. Radi poboljšanja pristupa tržištu i povećanja konkurentnosti poduzeća u Uniji, trebalo bi biti moguće dodijeliti bespovratna sredstva drugim tijelima preko poziva na podnošenje projektnih prijedloga ili, prema potrebi, dodjelom ugovora.
- (43) Financiranje Unije trebalo bi nastojati uspostaviti europske norme ili europske normizacijske dokumente za proizvode i za usluge koji omogućuju da ih poduzeća koriste preko pojačane potpore za njihovo prevođenje na različite službene jezike Unije, s ciljem da se malim i srednjim poduzećima omogući da u cijelosti imaju koristi od razumijevanja i primjene europskih normi, da se ojača kohezija sustava europske normizacije te osigura pravedan i transparentan pristup europskim normama za sve sudionike na tržištu u cijeloj Uniji. Ovo je posebno važno u slučajevima kada korištenje normi omogućuje usklađenost s dotičnim zakonodavstvom Unije.
- (44) Radi osiguranja učinkovite primjene ove Uredbe trebala bi postojati mogućnost korištenja potrebnog stručnog znanja, posebno u vezi s revizijom i financijskim upravljanjem kao i resursima za administrativnu potporu koji bi mogli olakšati njenu provedbu te mogućnost redovite procjene značaja aktivnosti koje su predmetom financiranja Unije kako bi se osigurala njihova upotrebljivost i učinak.
- (45) Također bi trebalo poduzeti odgovarajuće mjere za sprečavanje prijevara i nepravilnosti te za povrat nepropisno plaćenih sredstava u skladu s uredbama Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica ⁽¹⁾ i (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevara i ostalih nepravilnosti ⁽²⁾ te Uredbom (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) ⁽³⁾.
- (46) S ciljem ažuriranja popisa europskih organizacija za normizaciju i prilagodbe kriterija za organizacije koje zastupaju MSP-ove i društvene interesne skupine, radi daljnjeg razvoja u pogledu njihove neprofitne prirode i reprezentativnosti, na Komisiju bi trebalo prenijeti ovlasti da u skladu s člankom 290. UFEU-a donosi akte u vezi s izmjenama priloga ovoj Uredbi. Posebno je važno da Komisija obavi odgovarajuća savjetovanja tijekom pripremnog dijela posla, također i na stručnoj razini. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati istodoban, pravovremen i prikladan prijenos odgovarajućih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću.
- (47) Odbor, osnovan ovom Uredbom, trebao bi pomagati Komisiji u svim pitanjima koja su povezana s provedbom ove Uredbe, uzevši u obzir mišljenja stručnjaka za posebne sektore.
- (48) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije ⁽⁴⁾.
- (49) Za donošenje provedbenih akata u vezi s primjedbama na usklađene norme i kada upućivanja na dotičnu usklađenu normu još nisu objavljena u *Službenom listu Europske unije*, trebalo bi koristiti savjetodavni postupak, s obzirom na to da dotična norma još nije dovela do pretpostavke usklađenosti s ključnim zahtjevima iz važećeg zakonodavstva Unije za usklađivanje.
- (50) Za svaki zahtjev za normizaciju dostavljen europskim organizacijama za normizaciju i za donošenje provedbenih akata u vezi s primjedbama na usklađene norme, kad su pozivanja na dotičnu usklađenu normu već objavljena u *Službenom listu Europske unije*, trebalo bi koristiti ispitni postupak, s obzirom na to da bi takva odluka mogla imati posljedice na pretpostavku usklađenosti s važećim ključnim zahtjevima.

⁽¹⁾ SL L 312, 23.12.1995., str. 1.

⁽²⁾ SL L 292, 15.11.1996., str. 2.

⁽³⁾ SL L 136, 31.5.1999., str. 1.

⁽⁴⁾ SL L 55, 28.2.2011., str. 13.

- (51) Kako bi se ostvarili glavni ciljevi ove Uredbe i omogućili postupci brzog donošenja odluka kao i skraćivanje ukupnog vremena za razvoj normi, trebalo bi u najvećoj mogućoj mjeri koristiti postupovne mjere predviđene Uredbom (EU) br. 182/2011, koje omogućuju predsjedniku odgovarajućeg odbora da odredi vremenski rok unutar kojega bi odbor trebao dati svoje mišljenje. Nadalje, u opravdanim slučajevima, trebala bi postojati mogućnost dobivanja mišljenja odbora putem pisanog postupka, pri čemu bi se šutnja člana odbora trebala smatrati prešutnom suglasnošću.
- (52) Budući da ciljeve ove Uredbe, naime osiguranje uspješnosti i učinkovitosti normi i normizacije kao instrumenta politike Unije putem suradnje između europskih organizacija za normizaciju, nacionalnih tijela za normizaciju, država članica i Komisije, uvođenje europskih normi i europskih normizacijskih dokumenata za proizvode koji predstavljaju potporu zakonodavstvu i politikama Unije, određivanje tehničkih specifikacija IKT-a, prihvatljivih za upućivanje, financiranje europske normizacije i sudjelovanje interesnih skupina u europskoj normizaciji, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego ih se, s obzirom na njihove učinke, može na bolji način ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere, u skladu s načelom supsidijarnosti određenim u članku 5. UFEU-a. U skladu s načelom proporcionalnosti, kako je određeno u istom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (53) Direktive 89/686/EEZ, 93/15/EEZ, 94/9/EZ, 94/25/EZ, 95/16/EZ, 97/23/EZ, 98/34/EZ, 2004/22/EZ, 2007/23/EZ, 2009/23/EZ i 2009/105/EZ trebalo bi izmijeniti na odgovarajući način.
- (54) Trebalo bi staviti izvan snage Odluku br. 1673/2006/EZ i Odluku 87/95/EEZ,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

Ova Uredba propisuje pravila o suradnji između europskih organizacija za normizaciju, nacionalnih tijela za normizaciju, država članica i Komisije, o uvođenju europskih normi i europskih normizacijskih dokumenata za proizvode i usluge koji predstavljaju potporu zakonodavstvu i politikama Unije, o utvrđivanju tehničkih specifikacija IKT-a prihvatljivih za upućivanje, o financiranju europske normizacije i sudjelovanju interesnih skupina u europskoj normizaciji.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „norma” znači tehnička specifikacija koju je usvojilo priznato normizacijsko tijelo za opetovanu ili neprekidnu primjenu s kojom sukladnost nije obvezna i koja pripada u jednu od sljedećih kategorija:
 - (a) „međunarodna norma” znači norma koju je usvojilo međunarodno tijelo za normizaciju;
 - (b) „europska norma” znači norma koju je usvojila europska organizacija za normizaciju;
 - (c) „usklađena norma” znači europska norma, usvojena na temelju zahtjeva Komisije za primjenu usklađivačkog zakonodavstva Unije;
 - (d) „nacionalna norma” znači norma koju je usvojilo nacionalno tijelo za normizaciju;
2. „europski normizacijski dokument” znači bilo koja tehnička specifikacija koja nije europska norma koju je usvojila europska organizacija za normizaciju za opetovanu ili neprekidnu primjenu s kojom sukladnost nije obvezna;
3. „nacrt norme” znači dokument koji sadrži tekst tehničkih specifikacija o određenom predmetu koji se razmatra radi usvajanja u skladu s odgovarajućim normizacijskim postupkom, koji proizlazi iz pripremnog posla i koji se dostavlja radi javnih komentara i pregleda;
4. „tehnička specifikacija” znači dokument koji propisuje tehničke zahtjeve koje treba ispuniti proizvod, postupak, usluga ili sustav, koja propisuje jedan ili više sljedećih elemenata:
 - (a) svojstva koja se traže od proizvoda, uključujući razinu kvalitete, djelovanje, interoperabilnost, zaštitu okoliša, zdravlje, sigurnost ili dimenzije, uključujući zahtjeve koji se primjenjuju na proizvod u vezi s imenom pod kojim se proizvod prodaje, nazivljem, simbolima, testiranjem i načinima testiranja, ambalažom, označavanjem ili etiketiranjem i postupcima za ocjenu sukladnosti;
 - (b) proizvodne metode i postupci koji se koriste u vezi s poljoprivrednim proizvodima, kako su utvrđeni u članku 38. stavku 1. UFEU-a, proizvodi namijenjeni za prehranu ljudi i životinja i medicinski proizvodi, kao i proizvodne metode i postupci u vezi s drugim proizvodima, kad oni utječu na njihova svojstva;

- (c) svojstva koja se traže od usluga uključujući razine kvalitete, djelovanje, interoperabilnost, zaštitu okoliša, zdravlje ili sigurnost, i uključujući zahtjeve koji se primjenjuju na pružatelja u vezi s informacijama koje se trebaju staviti na raspolaganje primatelju kako je navedeno u članku 22. stavcima 1. do 3. Direktive 2006/123/EZ;
- (d) metode i kriteriji za ocjenu učinka građevinskih proizvoda, kako je utvrđeno u točki 1. članka 2. Uredbe (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o utvrđivanju usklađenih uvjeta za stavljanje na tržište građevinskih proizvoda⁽¹⁾ u pogledu njihovih ključnih svojstava;
5. „tehnička specifikacija IKT-a” znači tehnička specifikacija u području informacijske i komunikacijske tehnologije;
6. „proizvod” znači svaki industrijski izrađeni proizvod i svaki poljoprivredni proizvod, uključujući riblje proizvode”;
7. „usluga” znači svaka gospodarska djelatnost koja podrazumijeva samostalno zapošljavanje, koja se obično pruža uz naknadu kako je utvrđeno u članku 57. UFEU-a;
8. „europska organizacija za normizaciju” znači organizacija navedena u Prilogu I.;
9. „međunarodno tijelo za normizaciju” znači Međunarodna organizacija za normizaciju (ISO), Međunarodna komisija za elektrotehniku (IEC) i Međunarodna telekomunikacijska unija (ITU);
10. „nacionalno tijelo za normizaciju” znači tijelo koje država članica prijavi Komisiji u skladu s člankom 27. ove Uredbe.
- normizaciju namjeravaju pripremiti ili izmijeniti, a koje je donijela u razdoblju prethodnog programa rada, ako ovi nisu jednaki ili istovjetni prijenosu međunarodnih ili europskih normi.
2. U programu rada se za svaku normu i europski normizacijski dokument navodi:
- (a) predmet;
- (b) ostvarena faza u razvoju normi i europskih normizacijskih dokumenata;
- (c) pozivanja na sve međunarodne norme koje su korištene kao osnova.
3. Svaka europska organizacija za normizaciju i nacionalno tijelo za normizaciju stavlja na raspolaganje svoj program rada na internetskoj stranici ili bilo kojoj drugoj javno dostupnoj internetskoj stranici te također obavješćuju o postojanju programa rada u nacionalnoj ili, kada je to primjereno, europskoj publikaciji o normizacijskim aktivnostima.
4. Svaka europska organizacija za normizaciju i nacionalno tijelo za normizaciju najkasnije do objave svog programa rada, o njegovom postojanju obavješćuju sve druge europske organizacije za normizaciju i nacionalna tijela za normizaciju i Komisiju. Komisija tu informaciju stavlja na raspolaganje državama članicama preko odbora iz članka 22.
5. Nacionalna tijela za normizaciju ne smiju staviti prigovor na predmet normizacije u svom programu rada za koji se smatra da je na europskoj razini u skladu s pravilima koja utvrde europske organizacije za normizaciju i ne smiju poduzimati mjere koje bi mogle dovesti u pitanje odluku u vezi s tim.
6. Tijekom pripreme usklađene norme ili nakon njenog odobrenja, nacionalna tijela za normizaciju ne poduzimaju mjere koje bi mogle dovesti u pitanje namjeravano usklađivanje, a posebno u predmetnom području ne objavljuju novu ili revidiranu nacionalnu normu koja nije u potpunosti u skladu s postojećom usklađenom normom. Nakon objave nove usklađene norme, sve protivne nacionalne norme povlače se u razumnom roku.

POGLAVLJE II.

TRANSPARENTNOST I SUDJELOVANJE INTERESNIH SKUPINA

Članak 3.

Transparentnost programa rada tijela za normizaciju

1. Svaka europska organizacija za normizaciju i nacionalno tijelo za normizaciju najmanje jednom godišnje utvrđuju svoj program rada. Predmetni program rada uključuje informacije o normama i europskim normizacijskim dokumentima koje europska organizacija za normizaciju ili nacionalno tijelo za

Članak 4.

Transparentnost normi

1. Svaka europska organizacija za normizaciju i nacionalno tijelo za normizaciju šalje drugim europskim organizacijama za normizaciju, nacionalnim tijelima za normizaciju ili Komisiji na njihov zahtjev bilo koji nacrt nacionalne norme, europske norme ili europskog normizacijskog dokumenta barem u elektroničkom obliku.

2. Svaka europska organizacija za normizaciju i nacionalno tijelo za normizaciju u roku od tri mjeseca odgovara i obraća

⁽¹⁾ SL L 88, 4.4.2011., str. 5.

dužnu pažnju svim komentarima koje primi u vezi s bilo kojim nacrtom iz stavka 1. od bilo koje druge europske organizacije za normizaciju, nacionalnog tijela za normizaciju ili Komisije.

3. Kad nacionalno tijelo za normizaciju dobije primjedbe u kojima se navodi da bi nacrt norme imao negativan učinak na unutarnje tržište, ono se prije njenog donošenja savjetuje s europskim organizacijama za normizaciju i Komisijom.

4. Nacionalna tijela za normizaciju:

- (a) osiguravaju pristup nacrtima nacionalnih normi tako da sve relevantne strane, posebno one osnovane u drugim državama članicama, imaju priliku staviti primjedbe;
- (b) omogućuju drugim nacionalnim tijelima za normizaciju da budu pasivno ili aktivno uključena, slanjem promatrača za planirane aktivnosti.

Članak 5.

Sudjelovanje interesnih skupina u europskoj normizaciji

1. Europske organizacije za normizaciju potiču i omogućuju odgovarajuću zastupljenost i učinkovito sudjelovanje svih dotičnih interesnih skupina, uključujući MSP-ove, organizacije potrošača te ekološke i društvene interesne skupine u svojim normizacijskim aktivnostima. Posebno potiču i omogućuju takvu zastupljenost i sudjelovanje preko europskih organizacija interesnih skupina koje primaju financijska sredstva Unije u skladu s ovom Uredbom, na razini razvoja politike i u sljedećim fazama razvoja europskih normi ili europskih normizacijskih dokumenata:

- (a) predlaganja i prihvaćanja novih poslova;
- (b) tehničke rasprave o prijedlozima;
- (c) dostave primjedbi na nacрте;
- (d) revizije postojećih europskih normi ili europskih normizacijskih dokumenata;
- (e) širenje informacija i stvaranje svijesti o usvojenim europskim normama ili europskim normizacijskim dokumentima.

2. Pored suradnje s tijelima za nadzor tržišta u državama članicama, ustanove za istraživanje Komisije i europske organizacije interesnih skupina koje primaju financijska sredstva Unije u skladu s ovom Uredbom i europske organizacije za normizaciju, potiču i omogućuju odgovarajuću zastupljenost poduzeća, istraživačkih centara, sveučilišta i drugih pravnih subjekata na tehničkoj razini u aktivnostima normizacije koje se odnose na neko područje koje je u nastajanju, a ima značajne implikacije

na politiku ili tehničke inovacije, ako su dotični pravni subjekti sudjelovali u projektu koji je povezan s navedenim područjem te ga Unija financira u okviru višegodišnjeg okvirnog programa za aktivnosti u području istraživanja, inovacija i tehnološkog razvoja koji je donesen u skladu s člankom 182. UFEU-a.

Članak 6.

Pristup MSP-ova normama

1. Nacionalna tijela za normizaciju potiču i omogućuju pristup MSP-ova normama i postupcima razvoja normi kako bi se postigla viša razina sudjelovanja u sustavu normizacije, na primjer:

- (a) utvrđivanjem normizacijskih projekata koji su od posebnog interesa za MSP-ove u svojim godišnjim programima rada;
- (b) omogućavanjem pristupa MSP-ova aktivnostima normizacije, bez obvezivanja da postanu članovi nacionalnog tijela za normizaciju;
- (c) omogućavanjem slobodnog pristupa ili posebnih tarifa za sudjelovanje u aktivnostima normizacije;
- (d) osiguranjem slobodnog pristupa nacrtu normi;
- (e) omogućavanjem besplatnog pristupa izvratku iz normi na njihovim internetskim stranicama;
- (f) primjenom posebnih tarifa za davanje normi ili davanjem paketa normi po sniženoj cijeni.

2. Nacionalna tijela za normizaciju razmjenjuju najbolje prakse koje nastoje poboljšati sudjelovanje MSP-ova u aktivnostima normizacije te povećati i olakšati MSP-ovima korištenje normi.

3. Nacionalna tijela za normizaciju šalju godišnja izvješća europskim organizacijama za normizaciju u vezi sa svojim aktivnostima iz stavaka 1. i 2. te svih drugih mjera za poboljšanje uvjeta za MSP-ove za korištenje normi i za suradnju u postupku razvoja normi. Nacionalna tijela za normizaciju objavljuju ova izvješća na svojim internetskim stranicama.

Članak 7.

Sudjelovanje državnih tijela u europskoj normizaciji

Države članice, prema potrebi, potiču sudjelovanje državnih tijela, uključujući tijela za nadzor tržišta, pri nacionalnim aktivnostima normizacije koje su usmjerene na razvoj ili reviziju normi koje zahtijeva Komisija u skladu s člankom 10.

POGLAVLJE III.

**EUROPSKE NORME I EUROPSKI NORMIZACIJSKI DOKUMENTI
KAO POTPORA ZAKONODAVSTVU I POLITIKAMA UNIJE***Članak 8.***Godišnji program rada Unije za europsku normizaciju**

1. Komisija donosi godišnji program rada Unije za europsku normizaciju koji određuje strateške prioritete za europsku normizaciju, vodeći računa o dugoročnim strategijama Unije za rast. U njemu se navode europske norme i europski normizacijski dokumenti koje Komisija, u skladu s člankom 10., namjerava zatražiti od europskih organizacija za normizaciju.

2. U godišnjem programu rada Unije za europsku normizaciju određuju se specifični ciljevi i politike za europske norme i europske normizacijske dokumente, koje Komisija, u skladu s člankom 10., namjerava zatražiti od europskih organizacija za normizaciju. U žurnim slučajevima Komisija može izdati zahtjev bez prethodne naznake.

3. Godišnji program rada Unije za europsku normizaciju isto tako uključuje ciljeve za međunarodne dimenzije europske normizacije kao potporu zakonodavstvu i politikama Unije.

4. Godišnji program rada Unije za europsku normizaciju donosi se nakon što su provedena opširna savjetovanja s dotičnim interesnim skupinama, uključujući europske organizacije za normizaciju i europske organizacije interesnih skupina koje primaju financijska sredstva Unije u skladu s ovom Uredbom, te državama članicama preko odbora iz članka 22. ove Uredbe.

5. Nakon donošenja, Komisija objavljuje godišnji program rada Unije za europsku normizaciju na svojim internetskim stranicama.

*Članak 9.***Suradnja s ustanovama za istraživanje**

Ustanove za istraživanje Komisije doprinose pripremi godišnjeg programa rada Unije za europsku normizaciju iz članka 8. i daju europskim organizacijama za normizaciju znanstveni doprinos u njihovim stručnim područjima kako bi osigurale da europske norme vode računa o gospodarskoj konkurentnosti i socijalnim potrebama, kao što je briga za ekološkom održivosti, sigurnosti i zaštitom.

*Članak 10.***Zahtjevi za normizaciju prema europskim organizacijama za normizaciju**

1. U okviru nadležnosti propisanih u Ugovorima, Komisija može zatražiti od jedne ili nekoliko europskih organizacija za

normizaciju da izrade europsku normu ili europski normizacijski dokument u određenom roku. Europske norme i europski normizacijski dokumenti su određeni tržištem, vode računa o javnom interesu kao i o ciljevima politike koji su jasno navedeni u zahtjevu Komisije i temelje se na konsenzusu. Komisija određuje zahtjeve u pogledu sadržaja koje treba ispuniti traženi dokument i rok za njegovo donošenje.

2. Odredbe iz stavka 1. donose se u skladu s postupkom iz članka 22. stavka 3. nakon savjetovanja s europskim organizacijama za normizaciju i europskim organizacijama interesnih skupina koje primaju financijska sredstva Unije u skladu s ovom Uredbom, kao i odborom, osnovanim odgovarajućim zakonodavstvom Unije, kad takav odbor postoji, ili drugim oblicima savjetovanja sa stručnjacima za posebne sektore.

3. Dotična europska organizacija za normizaciju u roku od jednog mjeseca nakon primitaka zahtjeva iz stavka 1. priopćuje prihvaća li ga.

4. Ako je dostavljen zahtjev za financiranje, Komisija u roku od dva mjeseca nakon primitka prihvatanja iz stavka 3. obavješćuje dotičnu europsku organizaciju za normizaciju o dodjeli bespovratnih sredstava za izradu europske norme ili europskog normizacijskog dokumenta.

5. Europske organizacije za normizaciju obavješćuju Komisiju o aktivnostima poduzetim u vezi s izradom dokumenata iz stavka 1. Komisija zajedno s europskim organizacijama za normizaciju ocjenjuje sukladnost dokumenata koje su izradile europske organizacije za normizaciju sa svojim inicijalnim zahtjevom.

6. Kad usklađena norma zadovoljava zahtjeve koje nastoji obuhvatiti i koji su navedeni u odgovarajućem zakonodavstvu Unije, Komisija u *Službenom listu Europske unije* bez odlaganja objavljuje uputu na takvu usklađenu normu ili pomoću drugih sredstava, u skladu s uvjetima koji su utvrđeni u odgovarajućem aktu usklađivačkog zakonodavstva Unije.

*Članak 11.***Formalni prigovori na usklađene norme**

1. Ako država članica ili Europski parlament smatraju da usklađena norma ne ispunjava u cijelosti zahtjeve koje nastoji obuhvatiti, a koji su navedeni u odgovarajućem zakonodavstvu Unije, ona o tome obavješćuje Komisiju uz detaljno objašnjenje, a Komisija nakon savjetovanja s odborom koji je osnovan odgovarajućim zakonodavstvom Unije za usklađivanje, ako ono postoji, ili drugim oblicima savjetovanja sa stručnjacima za pojedini sektor, odlučuje:

(a) da će objaviti, da neće objaviti ili da će objaviti uz ograničenje upućivanja na dotičnu usklađenu normu u *Službenom listu Europske unije*;

(b) da će upućivanja na dotičnu usklađenu normu zadržati u *Službenom listu Europske unije* ili da će ih zadržati uz ograničenje ili da će ih povući iz *Službenog lista Europske unije*.

2. Komisija na svojoj internetskoj stranici objavljuje informacije o usklađenim normama koje su bile predmetom odluke iz stavka 1.

3. Komisija o odluci iz stavka 1. obavješćuje dotičnu europsku organizaciju za normizaciju i, prema potrebi, zahtijeva reviziju dotičnih usklađenih normi.

4. Odluka iz točke (a) stavka 1. ovog članka donosi se u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 22. stavka 2.

5. Odluka iz točke (b) stavka 1. ovog članka donosi se u skladu s ispitnim postupkom članka 22. stavka 3.

Članak 12.

Obavješćivanje organizacija interesnih skupina

Komisija uvodi sustav obavješćivanja interesnih skupina, uključujući europske organizacije za normizaciju i europske organizacije interesnih strana, koje primaju financijska sredstva Unije u skladu s ovom Uredbom kako bi osigurale odgovarajuće savjetovanje i važnost za tržište prije:

- (a) donošenja godišnjeg programa rada Unije za europsku normizaciju iz članka 8. stavka 1.;
- (b) donošenja zahtjeva za normizaciju iz članka 10.;
- (c) donošenja odluke o formalnim prigovorima na usklađene norme, kako se navodi u članku 11. stavku 1.;
- (d) donošenja odluke o određivanju tehničkih specifikacija IKT-a iz članka 13.;
- (e) donošenja delegiranih akata iz članka 20.

POGLAVLJE IV.

TEHNIČKE SPECIFIKACIJE IKT-a

Članak 13.

Određivanje tehničkih specifikacija prihvatljivih za upućivanje

1. Komisija može odlučiti, na prijedlog države članice ili na vlastitu inicijativu, da će odrediti tehničke specifikacije koje nisu nacionalne, europske ili međunarodne norme, ali ispunjavaju zahtjeve iz Priloga II. na koje je moguće upućivati, u prvom redu kako bi se omogućila interoperabilnosti u javnoj nabavi.

2. Komisija može odlučiti, na prijedlog države članice ili na vlastitu inicijativu, u slučaju kad je tehnička specifikacija IKT-a,

koja je utvrđena u skladu sa stavkom 1., izmijenjena, povučena ili više ne ispunjava zahtjev iz Priloga II., da će utvrditi izmijenjenu tehničku specifikaciju IKT-a ili da će povući identifikaciju.

3. Odluke iz stavaka 1. i 2. donose se nakon savjetovanja s europskom platformom za više interesnih skupina o normizaciji IKT-a, koja uključuje europske organizacije za normizaciju, države članice i dotične interesne skupine, a nakon savjetovanja s odborom koji je osnovan odgovarajućim usklađivačkim zakonodavstvom Unije, ako on postoji, ili drugim oblicima savjetovanja sa stručnjacima za pojedini sektor, ako takav odbor ne postoji.

Članak 14.

Korištenje tehničkih specifikacija IKT-a u javnoj nabavi

Tehničke specifikacije IKT-a iz članka 13. ove Uredbe predstavljaju zajedničke tehničke specifikacije iz direktiva 2004/17/EZ, 2004/18/EZ i 2009/81/EZ te Uredbe (EZ, Euratom) br. 2342/2002.

POGLAVLJE V.

FINANCIRANJE EUROPSKE NORMIZACIJE

Članak 15.

Financiranje organizacija za normizaciju od strane Unije

1. Financiranje Unije može se odobriti europskim organizacijama za normizaciju za sljedeće aktivnosti normizacije:

- (a) razvoj i reviziju europskih normi ili europskih normizacijskih dokumenata koji su potrebni i prikladni za potporu zakonodavstva i politika Unije;
- (b) verifikaciju kvalitete i sukladnosti europskih normi ili europskih normizacijskih dokumenata s odgovarajućim zakonodavstvom i politikama Unije;
- (c) obavljanje preliminarnog ili pomoćnog posla u vezi s europskom normizacijom, uključujući studije, aktivnosti suradnje, uključujući međunarodnu suradnju, seminare, ocjene, uspooredne analize, istraživački posao, laboratorijski posao, međulaboratorijske testove, posao na ocjeni sukladnosti te mjere koje omogućuju skraćivanje razdoblja za razvoj i reviziju europskih normi ili europskih normizacijskih dokumenata ne dovodeći u pitanje temeljna načela, posebno načela otvorenosti, kvalitete, transparentnosti i konsenzusa između svih interesnih skupina;
- (d) aktivnosti koje obavljaju središnja tajništva europskih organizacija za normizaciju, uključujući razvoj politika, koordinaciju normizacijskih aktivnosti, obradu tehničkog posla i pružanje informacija zainteresiranim stranama;

(e) prijevodi europskih normi ili europskih normizacijskih dokumenata koji se koriste kao potpora zakonodavstvu i politikama Unije na službene jezike Unije, koji nisu radni jezici europskih organizacija za normizaciju ili, u opravdanim slučajevima, na jezike koji nisu službeni jezici Unije;

(f) sastavljanje informacija za pojašnjenje, tumačenje i pojednostavljenje europskih normi ili europskih normizacijskih dokumenata, uključujući izradu korisničkih priručnika, izvadaka iz normi, informacije o najboljim praksama i mjere za jačanje svijesti, strategije i programe osposobljavanja;

(g) aktivnosti kojima se nastoje provesti programi tehničke pomoći, suradnja s trećim zemljama te promicanje i poboljšanje sustava europske normizacije i europskih normi i europskih normizacijskih dokumenata između zainteresiranih strana u Uniji i na međunarodnoj razini.

2. Financiranje Unije također se može odobriti:

(a) nacionalnim tijelima za normizaciju za normizacijske aktivnosti iz stavka 1. koje provode zajednički u suradnji s europskim organizacijama za normizaciju;

(b) drugim tijelima koja su zadužena za davanje doprinosa aktivnostima iz točke (a) stavka 1. ili obavljanje aktivnosti iz točaka (c) i (g) stavka 1. u suradnji s europskim organizacijama za normizaciju.

Članak 16.

Financiranje drugih europskih organizacija od strane Unije

Financiranje Unije može se odobriti europskim organizacijama interesnih strana koje ispunjavaju kriterije iz Priloga III. ovoj Uredbi, za sljedeće aktivnosti:

(a) funkcioniranje ovih organizacija i njihovih aktivnosti koje se odnose na europsku ili međunarodnu normizaciju, uključujući obradu tehničkog posla te pružanje informacija članovima i drugim zainteresiranim stranama;

(b) davanje pravnog i tehničkog stručnog znanja, uključujući studije, u vezi s ocjenom potrebe za europske norme i europske normizacijske dokumente te u vezi s njihovim razvojem i osposobljavanjem stručnjaka;

(c) sudjelovanje u tehničkom poslu u vezi s razvojem i revizijom europskih normi i europskih normizacijskih dokumenata, koji je potreban i odgovarajući radi potpore zakonodavstvu i politikama Unije;

(d) promicanje europskih normi i europskih normizacijskih dokumenata te informacije o normama i njihovom korištenju i uporabi među zainteresiranim stranama, uključujući MSP-ove i potrošače.

Članak 17.

Načini financiranja

1. Financiranje Unije daje se u obliku:

(a) bespovratnih sredstava bez poziva na dostavu prijedloga ili ugovora nakon postupaka javne nabave za:

i. europske organizacije za normizaciju i nacionalna tijela za normizaciju za obavljanje aktivnosti iz članka 15. stavka 1.;

ii. tijela, utvrđena temeljnim aktima u smislu članka 49. Uredbe (EZ, Euratom) br. 1605/2002 za obavljanje aktivnosti iz točke (c) članka 15. stavka 1. ove Uredbe u suradnji s europskim organizacijama za normizaciju;

(b) bespovratna sredstva nakon poziva na dostavu prijedloga ili ugovora nakon postupaka javne nabave, drugim tijelima iz točke (b) članka 15. stavka 2.:

i. za doprinose razvoju i reviziji europskih normi ili europskih normizacijskih dokumenata iz točke (a) članka 15. stavka 1.;

ii. za obavljanje preliminarnog ili pomoćnog posla iz točke (c) članka 15. stavka 1.;

iii. za obavljanje aktivnosti iz točke (g) članka 15. stavka 1.;

(c) bespovratna sredstva nakon poziva na dostavu prijedloga europskim organizacijama interesnih skupina koje ispunjavaju kriterije iz Priloga III. ovoj Uredbi, za obavljanje aktivnosti iz članka 16.

2. Aktivnosti tijela iz stavka 1. mogu se financirati iz:

(a) bespovratnih sredstava za mjere;

(b) bespovratnih sredstava za operativne troškove europskih organizacija za normizaciju i europskih organizacija interesnih skupina koje ispunjavaju kriterije iz Priloga III. ovoj Uredbi, u skladu s pravilima iz Uredbe (EZ, Euratom) br. 1605/2002. Bespovratna sredstva za operativne troškove se u slučaju obnavljanja ne umanjuju automatski.

3. Komisija donosi odluku o načinu financiranja iz stavaka 1. i 2., o iznosima bespovratnih sredstava te, prema potrebi, o najvišem postotku financiranja po vrstama aktivnosti.

4. Osim u opravdanim slučajevima, bespovratna sredstva za normizacijske aktivnosti iz točaka (a) i (b) članka 15. stavka 1., dodjeljuju se u obliku paušalnih iznosa i za aktivnosti normizacije iz točke (a) članka 15. stavka 1. isplaćuju se nakon što su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) europske norme ili europski normizacijski dokumenti koje zahtijeva Komisija u skladu s člankom 10., donose se ili revidiraju u razdoblju koje ne prelazi razdoblje navedeno u zahtjevu iz predmetnog članka;

(b) MSP-ovi, potrošačke organizacije te ekološke i društvene interesne skupine primjereno su zastupljeni i mogu sudjelovati u aktivnostima europske normizacije kako je navedeno u članku 5. stavku 1.

5. Zajednički ciljevi suradnje te administrativni i financijski uvjeti u vezi s bespovratnim sredstvima dodijeljenima europskim organizacijama za normizaciju i europskim organizacijama interesnih skupina koje ispunjavaju kriterije iz Priloga III. ovoj Uredbi određuju se okvirnim sporazumima o partnerstvu između Komisije i ovih organizacija za normizaciju i organizacija interesnih skupina u skladu s uredbama (EZ, Euratom) br. 1605/2002 i (EZ, Euratom) br. 2342/2002. Komisija o sklapanju tih sporazuma obavješćuje Europski parlament i Vijeće.

Članak 18.

Upravljanje

Sredstva koja je proračunsko tijelo odredilo za financiranje aktivnosti normizacije mogu također pokrivati administrativne troškove za pripremu, praćenje, nadzor, reviziju i vrednovanje koji su izravno potrebni za provedbu članaka 15., 16. i 17., uključujući studije, sastanke, aktivnosti informiranja i objavljivanja, troškove koji se odnose na računalne mreže za razmjenu informacija i sve ostale troškove za administrativnu i tehničku pomoć koju Komisija može koristiti za aktivnosti normizacije.

Članak 19.

Zaštita financijskih interesa Unije

1. Komisija osigurava da su u provedbi aktivnosti koje se financiraju na temelju ove Uredbe, zaštićeni financijski interesi Zajednice primjenom preventivnih mjera protiv prijevара, korupcije i drugih nezakonitih aktivnosti, učinkovitim provjerama te naplatom nepropisno isplaćenih iznosa i, ako su otkrivene nepravilnosti, učinkovitim, razmjernim i odvraćajućim

kaznama u skladu s uredbama (EZ, Euratom) br. 2988/95, (Euratom, EZ) br. 2185/96 i (EZ) br. 1073/1999.

2. Za aktivnosti Unije financirane u skladu s ovom Uredbom pojam nepravilnosti određen u članku 1. stavku 2. Uredbe (EZ, Euratom) br. 2988/95 znači svako kršenje neke odredbe iz zakonodavstva Unije ili svako neispunjavanje ugovornih obveza koje proizlazi iz radnje ili propusta gospodarskog subjekta, a koje zbog neopravdane stavke troškova, narušava ili bi moglo narušiti opći proračun Europske unije ili proračune kojima ona upravlja.

3. Svi sporazumi i ugovori koji proizlaze iz ove Uredbe predviđaju praćenje i financijski nadzor koji provodi Komisija ili predstavnici koje ona ovlasti, uz revizije koje, prema potrebi, neposredno provodi Europski revizorski sud.

POGLAVLJE VI.

DELEGIRANI AKTI, ODBOR I IZVJEŠĆIVANJE

Članak 20.

Delegirani akti

Ovlašćuje se Komisija da donosi delegirane akte u skladu s člankom 21. vezano uz izmjene priloga kako bi:

(a) ažurirala popis europskih organizacija za normizaciju iz Priloga I. kako bi se uzelo u obzir promjene u njihovom nazivu ili strukturi;

(b) prilagodila kriterije za europske organizacije interesnih skupina iz Priloga III. ovoj Uredbi, daljnjem razvoju s obzirom na njihovu neprofitnu prirodu i reprezentativnost. Takve prilagodbe imaju učinak stvaranja novih mjerila ili ukidanja postojećih kriterija ili kategorije organizacije.

Članak 21.

Postupak delegiranja

1. Ovlaštenje za donošenje delegiranih akata prenosi se na Komisiju, ovisno o uvjetima koji su utvrđeni u ovom članku.

2. Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 20. za razdoblje od pet godina od 1. siječnja 2013. Komisija izrađuje izvješće u vezi s delegiranjem ovlasti najkasnije devet mjeseci prije isteka petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti prešutno se produžuje na razdoblja jednakog trajanja, ako se Europski parlament ili Vijeće ne suprotstave takvom produženju najkasnije u roku od tri mjeseca prije završetka svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće mogu u bilo kojem trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 20. Odlukom o opozivu prestaje važiti delegiranje ovlasti navedeno u toj odluci. Ona se primjenjuje od dana nakon objave odluke u *Službenom listu Europske unije* ili nekog kasnijeg dana koji je u njoj naveden. Ona ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim Komisija donese delegirani akt, ona ga istodobno prosljeđuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 20. stupa na snagu samo ako Europski parlament i Vijeće ne izraze primjedbe u razdoblju od dva mjeseca od obavijesti o tom aktu Europskom parlamentu i Vijeću ili, ako su prije isteka tog roka, Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće staviti primjedbe. Ovo se razdoblje produžuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 22.

Postupak odbora

1. Komisiji u radu pomaže odbor. Taj odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

4. U slučaju kada treba dobiti mišljenje odbora putem pisanog postupka, taj postupak se prekida bez rezultata ako u vremenskom roku za dostavu mišljenja tako odluči predsjednik odbora ili ako to zahtijeva obična većina članova odbora.

Članak 23.

Suradnja odbora s organizacijama za normizaciju i interesnim skupinama

Odbor iz članka 22. stavka 1. djeluje u suradnji s europskim organizacijama za normizaciju i europskim organizacijama interesnih skupina koje primaju financijska sredstva Unije u skladu s ovom Uredbom.

Članak 24.

Izvjешća

1. Europske organizacije za normizaciju šalju Komisiji godišnje izvješće o provedbi ove Uredbe. Izvješće sadrži detaljne informacije o:

(a) primjeni članaka 4., 5., 10., 15. i 17.;

(b) zastupljenosti MSP-ova, potrošačkih organizacija te ekoloških i društvenih interesnih skupina u nacionalnim tijelima za normizaciju;

(c) zastupljenosti MSP-ova na temelju godišnjih izvješća iz članka 6. stavka 3.;

(d) korištenju IKT-a u sustavu normizacije;

(e) suradnji između nacionalnih tijela za normizaciju i europskih organizacija za normizaciju.

2. Europske organizacije interesnih skupina koje su primile financijska sredstva Unije u skladu s ovom Uredbom šalju Komisiji godišnje izvješće o svojim aktivnostima. Ovo izvješće sadrži posebno detaljne informacije o članstvu ovih organizacija i aktivnostima iz članka 16.

3. Do 31. prosinca 2015., a nakon toga svakih pet godina, Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o provedbi ove Uredbe. Ovo izvješće sadrži analizu godišnjih izvješća iz stavaka 1. i 2., ocjenu značaja normizacijskih aktivnosti koje primaju financijska sredstva Unije, u okviru zahtjeva zakonodavstva i politika Unije kao i ocjenu mogućih novih mjera za pojednostavljivanje financiranja europske normizacije te za smanjenje administrativnog tereta za europske organizacije za normizaciju.

Članak 25.

Preispitivanje

Do 2. siječnja 2015. Komisija ocjenjuje učinak postupka, određenog člankom 10. ove Uredbe, na vremenski okvir za izdavanje zahtjeva za normizaciju. Komisija podnosi svoje zaključke u izvješću Europskom parlamentu i Vijeću. Prema potrebi, izvješće je popraćeno zakonodavnim prijedlogom za izmjene ove Uredbe.

POGLAVLJE VII.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 26.

Izmjene

1. Brišu se sljedeće odredbe:

(a) članak 6. stavak 1. Direktive 89/686/EEZ;

(b) članak 5. Direktive 93/15/EEZ;

(c) članak 6. stavak 1. Direktive 94/9/EZ;

(d) članak 6. stavak 1. Direktive 94/25/EZ;

(e) članak 6. stavak 1. Direktive 95/16/EZ;

(f) članak 6. Direktive 97/23/EZ;

- (g) članak 14. Direktive 2004/22/EZ;
- (h) članak 8. stavak 4. Direktive 2007/23/EZ;
- (i) članak 7. Direktive 2009/23/EZ;
- (j) članak 6. Direktive 2009/105/EZ.

Upućivanja na ove brisane odredbe tumače se kao upućivanja na članak 11. ove Uredbe.

2. Direktiva 98/34/EZ mijenja se kako slijedi:

- (a) u članku 1. brišu se stavci 6. do 10.;
- (b) članci 2., 3. i 4. brišu se;
- (c) u članku 6. stavku 1. briše se tekst „s predstavnicima institucija za norme iz priloga I. i II.“;
- (d) u članku 6. stavku 3. briše se prva alineja;
- (e) u članku 6. stavku 4. brišu se točke (a), (b) i (e);
- (f) članak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 7.

Države članice dostavljaju Komisiji u skladu s člankom 8. stavkom 1. sve zahtjeve dostavljene institucijama za normizaciju za pripremu tehničkih specifikacija ili norme za određene proizvode sa svrhom donošenja tehničkih propisa za takve proizvode kao nacrtu tehničkih propisa i navode razloge za njihovo donošenje.“;

- (g) u članku 11. druga rečenica zamjenjuje se sljedećom:

„Komisija objavljuje godišnje statističke podatke o primljenim obavijestima u *Službenom listu Europske unije*.“;

- (h) brišu se prilogi I. i II.

Upućivanja na ove brisane odredbe tumače se kao upućivanja na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga IV. ovoj Uredbi.

Članak 27.

Nacionalna tijela za normizaciju

Države članice obavješćuju Komisiju o svojim tijelima za normizaciju.

Komisija objavljuje popis nacionalnih tijela za normizaciju i sva ažuriranja tog popisa u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 28.

Prijelazne odredbe

U aktima Unije koji propisuju pretpostavku sukladnosti s ključnim zahtjevima preko primjene usklađenih normi donesenih u skladu s Direktivom 98/34/EZ, upućivanja na Direktivu 98/34/EZ tumače se kao upućivanja na ovu Uredbu, osim upućivanja na odbor osnovan člankom 5. Direktive 98/34/EZ u vezi s tehničkim propisima.

Kad neki akt Unije propisuje postupak za prigovore na usklađene norme, članak 11. ove Uredbe ne primjenjuje se na taj akt.

Članak 29.

Stavljanje izvan snage

Odluka br. 1673/2006/EZ i Odluka br. 87/95/EEZ stavljaju se izvan snage.

Upućivanja na odluke stavljene izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga IV. ovoj Uredbi.

Članak 30.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2013.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 25. listopada 2012.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
A. D. MAVROYIANNIS

*PRILOG I.***EUROPSKE ORGANIZACIJE ZA NORMIZACIJU**

1. CEN — Europski odbor za normizaciju
 2. Cenelec — Europski odbor za elektrotehničku normizaciju
 3. ETSI — Europski institut za telekomunikacijske norme
-

PRILOG II.

ZAHTEJ ZA ODREĐIVANJE TEHNIČKIH SPECIFIKACIJA IKT-a

1. Tehničke specifikacije su tržišno prihvatljive i njihova primjena ne ometa interoperabilnost s primjenom postojećih europskih i/ili međunarodnih normi. Tržišna prihvatljivost može se dokazati poslovnim primjerima usklađene primjene od strane različitih dobavljača.
2. Tehničke specifikacije su usklađene budući da nisu u suprotnosti s europskim normama, odnosno obuhvaćaju područja na kojima nije predviđeno donošenje novih europskih normi u prihvatljivom roku, kad tržište nije prihvatilo postojeće norme ili kad su te norme zastarjele i kad prijenos tehničkih specifikacija u europske normizacijske dokumente nije predviđen u prihvatljivom roku.
3. Tehničke specifikacije je razradila neprofitna organizacija, koje je profesionalno društvo, industrijska ili trgovinska udruga ili bilo koja druga organizacija s članstvom, koja u okviru svoje struke razvija tehničke specifikacije, a koja nije europska organizacija za normizaciju, nacionalno ili međunarodno tijelo za normizaciju, putem postupaka koji ispunjavaju sljedeće kriterije:
 - (a) otvorenost:

tehničke specifikacije su razvijene na temelju otvorenog odlučivanja koje je dostupno svim zainteresiranim stranama na tržištu ili tržištima na koje ove tehničke specifikacije imaju utjecaja;
 - (b) konsenzus:

postupak odlučivanja je bio kolaborativan i temeljen na konsenzusu te nije davao prednosti niti jednoj posebnoj interesnoj skupini. Konsenzus znači opća suglasnost, obilježen je izostankom trajnog prigovora bilo kojeg važnog dijela dotičnih interesa na bitna pitanja i postupkom koji uključuje nastojanje da se uzmu u obzir mišljenja svih dotičnih strana i da se usklade svi argumenti koji su u suprotnosti. Konsenzus ne podrazumijeva jednoglasnost;
 - (c) transparentnost:
 - i. sve informacije koje se odnose na tehničke rasprave i odlučivanja su arhivirane i označene;
 - ii. informacije o novim normizacijskim aktivnostima su javno i opširno objavljene preko odgovarajućih i pristupačnih medija;
 - iii. zatraženo je sudjelovanje svih odgovarajućih kategorija zainteresiranih strana radi postizanja ravnoteže;
 - iv. komentari zainteresiranih strana su uzeti u razmatranje i dostavljen je odgovor.
4. Tehničke specifikacije ispunjavaju sljedeće zahtjeve:
 - (a) održavanje: tijekom dužeg razdoblja zajamčena je trajna potpora i održavanje objavljenih specifikacija;
 - (b) dostupnost: specifikacije su javno dostupne za provedbu i korištenje po prihvatljivim uvjetima (uključujući prihvatljivu naknadu ili bez naknade);
 - (c) za prava intelektualnog vlasništva koja su bitna za primjenu specifikacija, podnositeljima zahtjeva je dodijeljena licenca na (poštenoj) razumnoj i nediskriminirajućoj osnovi (načelo (F)RAND), što uključuje, uz diskrecijsko pravo vlasnika prava intelektualnog vlasništva, dodjelu licenci za bitno intelektualno vlasništvo bez naknade;
 - (d) relevantnost:
 - i. specifikacije su učinkovite i relevantne;
 - ii. specifikacije moraju odgovarati potrebama tržišta i regulatornim zahtjevima;
 - (e) neutralnost i stabilnost:
 - i. kad god je to moguće, specifikacije su usmjerene na izvedbu radije nego li na dizajn ili opisna svojstva;
 - ii. specifikacije ne narušavaju tržište ili ne ograničavaju mogućnost da osobe koje ih provode, na temelju njih, razvijaju konkurentnost i inovacije;
 - iii. specifikacije se temelje na naprednom znanstvenom i tehnološkom razvoju;

(f) kvaliteta:

- i. kvaliteta i razina pojedinosti su dovoljne da omoguće razvoj konkurentnih primjena interoperabilnih proizvoda i usluga;
 - ii. standardizirana sučelja nisu sakrivena ili ih nitko ne nadzire osim organizacija koje su usvojile tehničke specifikacije.
-

PRILOG III.

EUROPSKE ORGANIZACIJE INTERESNIH STRANA, PRIHVATLJIVE ZA FINANCIRANJE UNIJE

1. Europska organizacija koja u europskim aktivnostima normizacije zastupa mala i srednja poduzeća koja:
 - (a) je nevladina i neprofitna;
 - (b) ima za statutarne ciljeve i aktivnosti zastupanje interesa MSP-ova u postupku normizacije na europskoj razini, podizanje njihove svijesti u vezi s normizacijom i njihovo motiviranje kako bi se uključili u proces normizacije;
 - (c) ovlastile su je neprofitne organizacije koje predstavljaju MSP-ovi u najmanje dvije trećine država članica za zastupanje interesa MSP-ova u postupku normizacije na europskoj razini.
 2. Europska organizacija koja u europskim aktivnostima normizacije zastupa potrošače koja:
 - (a) je nevladina, neprofitna i nezavisna o industrijskim, komercijalnim, poslovnim ili drugim suprotnim interesima;
 - (b) ima za statutarne ciljeve i aktivnosti zastupanje interesa potrošača u postupku normizacije na europskoj razini;
 - (c) ovlastile su je neprofitne organizacije potrošača u najmanje dvije trećine država članica za zastupanje interesa potrošača u postupku normizacije na europskoj razini.
 3. Europska organizacija koja u europskim aktivnostima normizacije zastupa ekološke interese koja:
 - (a) je nevladina, neprofitna i nezavisna o industrijskim, komercijalnim, poslovnim ili drugim suprotnim interesima;
 - (b) ima za statutarne ciljeve i aktivnosti zastupanje ekoloških interesa u postupku normizacije na europskoj razini;
 - (c) ovlastile su je neprofitne organizacije potrošača u najmanje dvije trećine država članica za zastupanje ekoloških interesa u postupku normizacije na europskoj razini.
 4. Europska organizacija koja u europskim aktivnostima normizacije zastupa društvene interese koja:
 - (a) je nevladina, neprofitna i nezavisna o industrijskim, komercijalnim, poslovnim ili drugim suprotnim interesima;
 - (b) ima za statutarne ciljeve i aktivnosti zastupanje društvenih interesa u postupku normizacije na europskoj razini;
 - (c) ovlastile su je neprofitne organizacije potrošača u najmanje dvije trećine država članica za zastupanje društvenih interesa u postupku normizacije na europskoj razini.
-

PRILOG IV.

KORELACIJSKA TABLICA

Direktiva 98/34/EZ	Ova Uredba
Članak 1., prvi stavak, točka 6.	Članak 2. stavak 1.
Članak 1., prvi stavak, točka 7.	—
Članak 1., prvi stavak, točka 8.	Članak 2. stavak 3.
Članak 1., prvi stavak, točka 9.	Članak 2. stavak 8.
Članak 1., prvi stavak, točka 10.	Članak 2. stavak 10.
Članak 2. stavak 1.	Članak 3. stavak 1.
Članak 2. stavak 2.	Članak 3. stavak 2.
Članak 2. stavak 3.	Članak 3. stavci 3. i 4.
Članak 2. stavak 4.	Članak 27.
Članak 2. stavak 5.	Članak 20. točka (a)
Članak 3.	Članak 4. stavak 1.
Članak 4. stavak 1.	Članak 3. stavci 3. i 5. te članak 4. stavak 4.
Članak 4. stavak 2.	—
Članak 6. stavak 3. prva alineja	—
Članak 6. stavak 4. točka (a)	Članak 20. točka (a)
Članak 6. stavak 4. točka (b)	—
Članak 6. stavak 4. točka (e)	Članak 10. stavak 2.
Prilog I.	Prilog I.
Prilog II.	Članak 27.
Odluka br. 1673/2006/EZ	Ova Uredba
Članak 1.	Članak 1.
Članci 2. i 3.	Članak 15.
Članak 4.	—
Članak 5.	Članak 17.
Članak 6. stavak 1.	Članak 18.
Članak 6. stavak 2.	Članak 24. stavak 3.
Članak 7.	Članak 19.
Odluka 87/95/EEZ	Ova Uredba
Članak 1.	Članak 2.
Članak 2.	Članak 3.
Članak 3.	Članak 13.

Direktiva 98/34/EZ	Ova Uredba
Članak 4.	Članak 8.
Članak 5.	Članak 14.
Članak 6.	—
Članak 7.	—
Članak 8.	Članak 24. stavak 3.
Članak 9.	—